

der kan komme noget godt ud af vort Arbejde, navnlig da jeg som sagt ikke kan se, hvilke principielle Ting der ligger os og Landstinget imellem, og jeg bemærkede jo før, at jeg kunde slet ikke se, hvorfor Landstinget havde gjort de Forandringer, det har. Jeg skal ikke opholde mig ved de i det hele taget velvillige Bemærkninger, som den højtærede Minister fremkom med, men naar det blev anført, at jeg maatte antages at samstemme med Redaktionen af § 2's andet Stykke, fordi jeg ikke omtalte den, maa jeg dog sige, at der var meget i Paragraffens Stykker, som jeg ikke omtalte, uden derfor at billige det. Jeg finder maaske nok Redaktionen god, men der er gjort en Forandring i Indholdet, som jeg vil tage et ganske bestemt Forbehold imod. Det er netop i Begyndelseslinien, hvor der staar: „Hvor nogen i Henhold til den ældre Lovgivning driver Fiskeri i et af disse Vande.“ I Folketingets Affattelse stod der: „Naar nogen erhverver Ret til Fiskeri i disse Vande.“ Hvad vil det nemlig sige, at man driver Fiskeri „efter den ældre Lovgivning?“ Det kan jo være, at jeg, medens den gamle Lov bestod, blot en enkelt Dag havde spærret af med Risgærder o. s. v. Jeg ved ikke, hvad det vil sige at drive Fiskeri med saadanne Apparater „efter den ældre Lovgivning“, men jeg ved, hvor langt det rækker, naar jeg siger, at jeg har erhvervet eller ikke erhvervet Ret efter den ældre Lovgivning til at drive et saadant Fiskeri. Det kan jeg erhverve ved særlig Hjemmel, Skøde eller kgl. Bevilling, ogsaa ved Hævd, men saaledes som der nu staar: at drive Fiskeri i Henhold til den ældre Lovgivning, ved jeg for mit Vedkommende ikke, hvad det vil sige. Det kan være en ganske tilfældig Benyttelse, eller noget, der benyttes, naar Talen falder derpaa, blot for i Fremtiden at skabe en Ret, som man ikke har i Øjeblikket. Jeg vil altsaa tage det Forbehold, at jeg i den Henseende ikke er saa ganske enig med Ministeren.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det gjorde mig ondt at høre, at den ærede Ordfører ikke var enig i denne Affattelse, idet jeg mener, at det vistnok vil være vanskeligt at finde en tilfredsstillende Affattelse med Hensyn til dette Stykke. Jeg tror dog heller ikke, at Folketingets Affattelse er heldig. Naar den ærede Ordfører siger, at man kan have særlig Hjemmel og kan have Fiskeretten f. Eks. ved Skøde eller ved Hævd, vil jeg dertil bemærke, at jeg betragter en Ret ifølge Skøde som en

særlig Hjemmel, og jeg tror ikke, at man ved Hævd kan mod Lovgivningens Bestemmelser erhverve nogen Fiskeriret. Det gælder om her at finde et Udtryk for, at de, som have anbragt faste Fiskeindretninger forinden Loven af 5te April 1888, ikke skulde kunne tvinges til at borttage disse faste Fiskeindretninger. De have ikke haft nogen særlig Ret dertil, men de have ifølge den bestaaende Lovgivning eller ifølge en Landvæsenskommissions Kendelse faaet Lov til at anbringe disse faste Fiskeindretninger. Man kan saaledes sige, at de ikke have nogen særlig Ret dertil, men at dog humane Hensyn kunne tale for, at de faa Lov til at bevare disse faste Fiskeindretninger.

Alf. Christensen: Ja, nu komme vi ogsaa ind paa en bedre Forstaaelse af Sagen. Thi den højtærede Minister forudsatte, at man skulde have udøvet et saadant Fiskeri i Læ af den Lovgivning, der gjaldt før den 5te April 1888, for at komme ind under denne Bestemmelse. Naar jeg imidlertid vilde gøre den Fortolkning gældende af dette Stykke, vilde jeg skrive det udtrykkelig deri, thi som Stykket nu lyder, kan jeg ikke læse denne Mening deri. Det kunde lige saa godt være, at man gik ud og anlagde en saadan Fiskeindretning i den Tid, der ligger mellem denne Lovs Vedtagelse og dens Ikrafttræden, og det synes jeg vi maa være os imod.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem og jeg nok skulle blive enige om dette Punkt.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alf. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden (Sofus Hagsbro): Det vil være af Vigtighed ogsaa at kunne komme til Ende med den sidste Sag paa Dagsordenen. Jeg vil derfor forsøge paa, om det skulde lykkes.